

i det Land, vi leve i. Jeg vender mig til Slutning til mere interessante og morsomme Ting, idet jeg skal rette nogle ganske enkelte politiske Bemærkninger dels til den højtærede Konseilspræsident, dels til det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard). Det ærede Medlem for Æbeltoft stod jo og vaskede dette Ministerium saa uendelig hvidt. Det er det ejendommelige for Resten, at Reformpartiet, efter at det er gaaet i Stykker, har vist sig at miste al Saft og Kraft, saaledes at Reformpartiets regeringsvenlige Fløj maa søge sin Ordfører hos de moderate, medens den radikale Fløj maa søge sin Ordfører hos Socialdemokraterne. Det er altsaa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), som ere Ordførere. De to andre udmærkede Mænd ere de formelle Ordførere, som vi behandle med den Respekt, der skyldes Mænd, som tilsyneladende bære Ansvaret og bære Purpuren. De spille Sekondviolin med megen Elskværdighed og Beskedenhed, hvorfor de Herrer virkelig fortjene Agtelse. Men altsaa, det ærede Medlem for Æbeltoft hvidvaskede Ministeriet. Da jeg saa de syv Ministre, eller hvormange de nu ere, træde ind, syntes jeg, de saa ud til at være saadan lidt kede af det, saadan omtrent, som naar man føler sig selv som et skyldbetyngt, sort Faar. Men det viste sig, da det ærede Medlem havde haft dem til Behandling, at det ikke var sorte Faar, men uskyldshvide, smaa Gimmerlam, der kun manglede en lille Valnød om Øret for at være fuldkomne. Ja, mine Herrer! saa godt var Vaskningen gjort. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Æbeltoft, at jeg beundrer hans Evne i saa Henseende; men til de højtærede Ministre vil jeg sige, at jeg er vis paa, at da det ærede Medlem bag efter tørrede Sveden af Panden, sagde han privat til Ministrene: Hør, kære Børn, nu har jeg vasket eder rene og givet eder rene og pæne Klæder paa, pas nu paa, at I ikke komme hen til de grimme Tjærerkander, for den gamle, moderate Bedstemoder kan virkelig ikke staa ved Vaskebaljen hele Dagen. Jeg tror, det var omtrent saadan, det ærede Medlem tænkte. Jeg vilde gerne have Lov til at give dem denne Advarsel, for der er ikke en eneste

af os, der ønsker, at Skandaler, af den ene eller den anden Art, skulle komme i det offentlige Liv, lige saa lidt som at fælde Modstandere paa den Maade, deri har den højtærede Konseilspræsident ganske Ret.

Den højtærede Konseilspræsident kom bl. a. ind paa de kongevalgte. Maa jeg gøre den Bemærkning til den højtærede Konseilspræsident, at han virkelig forbløfede mig. Han talte om de Midler, der bleve brugte. Jeg kender ikke de radikale Partiers Midler, jeg skal kun sige, at den Rigsdagsgruppe, jeg selv tilhører, véd jeg har ikke et eneste Øjeblik villet forfølge de kongevalgte af politiske Grunde. Men naar jeg, der er den paa dette Punkt mest ansvarlige i Gruppen, her i Tinget har udtalt mig mod den første af de kongevalgte, saa er det, fordi det er en Mand, jeg vilde have udtalt mig imod, hvilket Parti han end tilhørte, idet der er visse Former for offentlig Renlighed, jeg kræver. Hvis det endda drejede sig om en ulykkelig Mand, en desperat, der skulde holdes oven Vand — saa gør man maaske mange Ting, man ellers ikke gør — men denne Mand var en rig Mand. Jeg ved godt, man er tilbøjelig til at slaa de Mænd ned, der handle mod Loven, men det er ikke dem, der ere de værste, langt de værre ere de, der handle ondt *med* Loven, støttet paa Lovens Bogstav. Der er jo af Justitsministeren, af det offentlige anlagt Sag mod de Mennesker, der havde anklaget denne kongevalgte. Der er nu faldet Dom, saa vidt jeg véd, og ifølge den ere de blevne frifundne. Jeg tror, den ærede Konseilspræsident maa indrømme, i hvert Fald mig og da absolut mine Partifæller, at vi have ikke villet benytte denne Sag politisk. Det, det har gældt om for os i denne Sag, har været det samme som det gælder for enhver god, dansk Mand, nemlig at hævde, at der er visse Krav til offentlig Hæderlighed, som maa stilles. Hvis der af den ærede Konseilspræsident blev sigtet til det andet Kongevalg, vil jeg sige, at jeg deler ganske Beklagelsen over den Maade, hvorpaa han faldt, jeg tror i Virkeligheden, at hvis en saadan Hertzjagt skal ske oftere, vilde det være en Fare for vort offentlige Liv. Jeg som alle mine Partifæller dele absolut — og uden Hensyn til, hvad vi mene om Mandens Evner og Kvalifika-